

[Holger K. Nielsen]

mener vi klart ligger i den beretning fra markedsudvalget. Men det har ikke været muligt at få en mere præcis formulering her i dag, og derfor er vi tilfredse med det stykke, vi er kommet.

Jeg mener, at hvis det dagsordensforslag, vi har fremsat i dag, bliver vedtaget, så har vi opnået nogle vigtige præciseringer, en vigtig præcisering omkring veto retten, en vigtig præcisering omkring anvendelsen af artikel 113 til fælles udenrigspolitik. Det mener vi kan få betydning i forhold til det enorme pres, vi ved hele tiden kommer fra Bruxelles i retning af at ændre i den EF-politik, som blev angivet, da Danmark trådte ind, og som var forudsætningen for det danske medlemskab. Der foregår et slagsmål i øjeblikket om de ting, og vi mener, at denne dagsorden i dag klart kan give nogle retningslinjer for, hvordan Danmark skal forholde sig i de diskussioner.

Ivar Nørgaard (S):

Socialdemokratiet kan stemme for forslaget om motiveret dagsorden. Vi forstår andet stykke, vedrørende artikel 113, på den måde, at regeringen ikke i fremtiden vil komme her til folketinget – hverken den nuværende regering eller fremtidige – og søge om tilslutning til at anvende Romtraktatens artikel 113 til politisk begrundede sanktioner og udenrigspolitik i øvrigt. Vi er selvfølgelig enige med hr. Niels Helveg Petersen i, at man stadig kan bruge artikel 113 til det, der har været dens hensigt, og det, der angiveligt står i artiklen, nemlig handelspolitik.

Jeg har ikke i sinde at forlænge debatten yderligere, medmindre senere indlæg skulle provokere mig til at komme op igen, men jeg vil dog stadig gerne have en forklaring fra udenrigsministeren på, at landene skulle have afvist at nøjes med at forlænge forordningen i 2 måneder. Hvilken begrundelse har disse lande anført for det? Hidtil har de jo altid accepteret, at man kunne forlænge den i kortere perioder: 8 dage og 2 måneder. Hvad skulle være begrundelsen for, at det ikke kunne lade sig gøre i denne omgang? Det forstår jeg ikke.

Knud Østergaard (KF):

I overensstemmelse med de udtalelser, som udenrigsministeren har fremsat under

debatten her, skal jeg på det konservative folkepartis, på venstres, på centrum-demokraternes og på kristeligt folkepartis vegne meddele, at vi vil undlade at stemme for den her foreliggende dagsorden.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Steen Folke efterlyste et svar vedrørende den situation, der ville have foreligget, hvis forordningen kun var forlænget i 2 måneder i sin tid. Jeg mener – det kan der argumenteres udmærket for – at i så fald havde der, da Danmark skulle tage sin beslutning ved udgangen af februar, egentlig foreligget en klarere situation, men det var jo ikke det, der var inde i diskussionen. Diskussionen gik på, om ministeren havde overtrådt sit mandat, om folketingets markedsudvalg udtrykkeligt havde pålagt ministeren, at forordningen i sin helhed kun skulle gælde i 2 måneder, eller det kun drejede sig om Danmarks bindingsperiode. Hr. Steen Folke kan da have meget ret i, at hvis forordningen kun var blevet forlænget i 2 måneder, havde situationen i flere henseender været klarere, men det er ikke det, jeg har villet sigte til med spørgsmålet om ministerens mandatoverskridelse.

I øvrigt synes jeg, jeg opsnappede i farten – det gik lidt hurtigt – at hr. Steen Folke sagde, at ingen krævede jo, at ministeren skulle rejse ned og nedlægge veto, og at det ikke var det, der blev besluttet i december. Nej, det er også min erindring, at det ikke var det, der var beslutningen, at ministeren skulle rejse ned og nedlægge veto mod, at de andre lande traf en beslutning. Det mener jeg heller ikke var beslutningen, men det er jo det, jeg egentlig har forstået at man har hævdet fra anden side. Det var faktisk ikke det, mandatet gik ud på. Hvis hr. Steen Folke og jeg her i den 12. time kan blive enige på det punkt, så er det da udmærket.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne understrege i forlængelse af det, hr. Niels Helveg Petersen lige har sagt, at vores holdning naturligvis har været, at der skulle nedlægges veto i en sådan situation, men det er ikke det, der er til diskussion. Det, der er til diskussion, er: hvad gik mandatet, som et flertal stod bag, faktisk ud på? Der har jeg hele tiden medgivet en vis usikkerhed, fordi de mandater ikke gives så fryg-